

— Ты!... ты Жозе! измърмора той съ мъка.

Но Жозе като са наведе къмъ лицето му което блѣдѣваше и приемише смъртенъ цвѣтъ, вси пламенны поглѣды въ угасающытъ му очи и му рече съ ужасающъ гласъ:

— Припомни си Паулина...

На туй име Петръ Арбуезъ си полуотвори опытъ и погледна прижълтѣлото лице на младяно иннокъ. Ужасно едно въспоминаніе си докара той на умъ, и пошепна съ слабъ гласъ:

— Богъ е правосъденъ.

И издѣхна... Ножчето на Жозе бѣ прерѣзало вратнытъ жиля. (125) При вида на туй пристѣпление извършено вътрѣ въ църквата присутствующытъ жени надахна, страшны выкове и тосъ часть църквата са напълни съ хора. Нѣкои отъ женытъ искочиха изъ църквата като викахъ по сичкыя градъ:

— Тичайте, убиха великыя инквизиторъ.

На тѣзи выкове сичкото воинство Христово, сичкытъ сборове турихъ са въ движеніе, и подирь нѣколко минуты обградиха църквата. Когато единъ отъ по горнытъ алгвазилы влѣзе, за да са увѣри за дѣлото, труптъ на инквизитора лежѣше предъ жертвенника, и Жозе съ радѣ крѣтосаны на гърдытъ си гледаше го съ дивъ погледъ. Уваженіето къмъ инквизиціята не ямъ допушаше да заподозрѣтъ младяно доминиканецъ; при сичко туй алгвазилтъ като са обърнахъ къмъ него съ голѣмо уваженіе:

— Ваше Преподобіе, рече той, познавате ли кой е убійцата?

---

(125) Петръ Арбуезъ е историческо лице, найсвирѣпныйтъ отъ сичкытъ инквизиторы. Характертъ му, злодѣяніята му и убиванъто му предъ жертвенника са описватъ въ тѣзи книга найвѣрно. Той е олицетвореніе на инквизиціята, и при сичко туй той е былъ подирь време обявенъ за светець.